

Nu er jeg jo ikke den store taler...

Jeg plejer at skrive en sang i stedet.

Men et eller andet sted synes jeg ikke, at en omgang ”Jeg er havren” ville passe ind her.
Lars ville sikkert syntes at vi skulle ”Sejle op ad åen”

Jeg blev faktisk inspireret af min kære svogers familie, da de tog afsked med deres mor.
De har en tradition om at holde en tale for og om afdøde.

Og helst en munter tale.

Det kunne jeg godt tænke mig at gøre for Lars.

Så skulle jeg jo finde nogle sjove episoder at tale om.

Her fandt jeg så ud af, at jeg har en utrolig dårlig hukommelse.

Jeg kan stort set ingenting huske fra min barndom.

Og når jeg tænker over det, har jeg en glimrende forklaring...

Kender I det, at når man bliver mor eller far, så mister man sin identitet?

Så er man kun forælder.

Sådan var det for mig, da jeg var lille.

Jeg eksisterede ikke før jeg blev teenager.

Indtil da var jeg kun ”Dallers lillesøster”.

Da Lars gik i skole blev han kaldt Daller.

Så jeg var altså ”Dallers lillesøster”, ”Spangsøs lillesøster” eller måske ”Spangsøs datter”

Jeg fandtes slet ikke.

Og så er det jo ikke mærkeligt, at jeg ikke kan huske noget.

Så da vi talte med præsten i tirsdags, og Lotte nævnte at Lars har stor omsorg for sine søstre,
Ja da blev jeg helt overrasket.

Jeg kan nærmest kun huske, at han tævede mig da jeg var lille.

Men en enkelt vandre-historie kan man vel altid trække op ad hatten:

Sætningen ”Fatter – en bytter”

Den har vi i hvert tilfælde smilet af mere end en gang ved festlige lejligheder.

Jeg kan faktisk ikke huske historien bag,

men jeg forestiller mig Lars – ikke særlig gammel – en lille smule snalret – og en tom øl

Hvorfor så rejse sig, hvis man kan få sin far til at løbe.

Måske vil far fortælle historien senere.

Men da jeg først begyndte at tænke mig om, så dukkede der alligevel noget op.

En af de lidt mere hemmelighedsfulde historier er fra Lars' 25 års fødselsdag.
Han holdt stor fest.

Og jeg skulle gemme cigaretter i toilet-rullen
For at Lars kunne ryge – uden at nogen opdagede det.
For hvis han ikke selv havde en pakke smøger i lommen,
Var der jo ingen som kunne lugte at han røg...
Jeg er ikke klar over hans logik, men vi gik gåsegang på toilettet den aften.

Og rent faktisk har jeg boet hos Lars – i en svær periode af mit liv.
Jeg havde ikke noget sted at bo, men Lars tilbød mig straks et værelse i kælderen.
Uden særlig overvejelse kunne jeg flytte ind og blive en del af hans husholdning.
Og hvad var prisen?
Ja – jeg kunne jo aflevere Nikolaj i dagpleje om morgenen!
Og lave mad et par gange om ugen.
Og det er da billigt sluppet i et bofællesskab.

Og dengang – allerede før vi fik børn
Lavede vi 4 Spangsbørn og vores påhæng en månedlig spilledag.
Vi spillede forskellige brætspil.
Pigerne vandt over drengene i tegn og gæt.
Ole gættede på Kurt Waldheim.
Det var altid så muntert.
Der var nogle års pause – og så blev spillet genoptaget.
Om sommeren rykkede vi udenfor
Og i Lars' gemmer fandt vi et spil croquet.
Ole og Lars gik straks i forbund om at jage stakkels Anders – en hysterisk dårlig taber.
Men selvom det var Anders, der havde det voldsomme temperament,
Var det nu alligevel Lars, som tog førstepræmien for tåbelig opførsel.
Lars forsøgte den klassiske finte
2 kugler helt tæt. Anders' og Lars'.
Lars trådte på sin egen kugle, når han slog, så skulle modstanderens kugle ryge ad H til.
Men hvad skete der så -
Lars' kugle flækkede – midt over
Så blev der ikke spillet mere den dag.

Jeg skylder nu også Lars at sige, at han var utrolig hjælpsom.
Han skaffede ledninger og kabel til EDB og telefoni, han skaffede tilbehør til brusekabinen.
Han kunne endda hjælpe Anders med kraft i vores skur,
Der var ikke det - han ikke lige kunne fikse.
Han slog lige op i det indre leverandør-kartotek – så kunne han hjælpe med alt.

På et punkt gik hjælpen dog den anden vej.
Jeg har mere end en gang fået et opkald der starter med
”Jeg er lige ved at hjælpe Louise med matematik”

Men Lars og jeg har jo ikke været enige om alting
Vi har af og til har tørnet hovederne sammen med et ordentligt brag
Jeg er jo stenbuk
Men selvom vi har været uenige
Har vi altid bevaret vores fortrolighed.

Ja jeg har faktisk altid kæmpet for, at holde sammen på vores familie.
Lars var og er min bror.
Og blod er tykkere end vand.
Jeg ved faktisk ikke helt, hvor vandet kommer fra i det ordsprog.
Jeg synes man skulle sige ”Blod er tykkere end øl”
Øh – Fatter – en bytter
Nej – blod er tykkere
Basta
Og der er intet i denne verden, som kan få mig til at svigte
Nikolaj, Rasmus eller Louise.
Vi er bundet sammen af blodets bånd.
Uanset om det er kæresteproblemer,
skole- eller jobproblemer,
matematikopgaver,
Eller om det er familieproblemer,
Så er min dør – min telefon – og min facebook – altid åben.
Minutter, timer, dage, uger eller år.
Altid

Æret være Lars’ minde.